అజ్ఞాత రచయిత

మాలడుగు వెంకటేశ్వరరావు

రెంతవ కేటగరీకే చెందినవాణ్ణని నాకు నిజంగా అన్పిస్తూంది' అని నవ్వాడు. నేనూ నవ్వాను. అతనికి వుషారు పొంగివచ్చింది.

'నేను మీకు తెలుసా?' అని ప్రశ్నించాడు. హఠాత్తుగా అతను నన్ను.

ట్రయిను లంకణాల బోటులాగా మెల్లగా కదిలింది. కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తూ వున్న నన్ను మరల అదే ప్రశ్నతో వేధించాడు- అతను. తెలీదన్నాను. యథార్థంగా.

'నా పేరు సత్యప్రకాష్. ఇప్పుడయినా నేను మీకు తెలిసి వుండాలి' అన్నాడు విశ్వాసయుతంగా అతను. అతని చూపుల్లో ఇంచుక గర్వం తొంగి చూసింది.

నేను అడ్డంగా తలవూపాను. అతని చూపుల్లో నిరాశ తొంగి చూసింది వెంటనే.

'మీరు పుస్తకాలూ, మేగజీన్లూ చదువుతారా? అలా అన్పించింది నాకు మరి!' అన్నాడు.

మూర్ఛపోతారు!' అన్నాడు గర్వంగా.

'– పోన్లెండి' నవ్వాను.

'కేవలం వక్క సీరియల్ నవలని రాసి పాఠక ప్రపంచం మీదకి వదిలితే ఈ సత్యప్రకాష్‌కి వచ్చే ఆదాయం సుమారు నలభయివేలు! ఎలాగని అడగరేం?'

'చెప్పండి'

'సీరియల్‌గా వచ్చినందుకు పత్రిక వాళ్ళు ఇచ్చేది పదివేలు. ఆ తర్వాత పుస్తకం ద్వారా పబ్లిషర్ల నుంచి ఇరవయి వేలు. ఇక అటు తర్వాత సినిమావాళ్ళు ఎగబడి ఇస్తామనేది పదివేలు. వెరశి నలభయి వేలు. డిమాండు అలా వుంది' అన్నాడు.

'బాగానే వుంది!' మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ అన్నాను. అతను సంతోషించాడు.

'బాగా వుందయ్యా, మరి! అయితే దీనికీ కొన్ని ఖర్చులుంటాయి. దాదాపు సగం వరకూ మనం ఖర్చు పెట్టాలి ఆ వివరాలు సీక్రెట్. మీరు అడగకూడదు. నేను చెప్పనూకూడదు. మరోలా భావించకండి. ఏం?' అన్నాడు సమాధానపూర్వకంగా, స్నేహంగా.

పోన్లెండి. 'ఏం అనుకోనులెండి' అన్నాను.

మధ్యలో బండి ఆగింది. సిగ్నల్ ఇవ్వనట్లుంది. ఈ పాసింజరు 'గతి' ఇంతేనేమో!

జేబులోంచి కర్చీఫు తీసి మొహం తుడుచుకున్నాడు సత్యప్రకాష్. అయినా చెమట్లు ఆగటంలేదు. సంచి తెరచి అందులోంచి మాగజీన్ను, పుస్తకాలు బయటికి తీసాడు. ఒక మాగజీన్‌తో విసురుకోసాగాడు నిర్లక్ష్యంగా. ఆయాసం. అవస్థా!

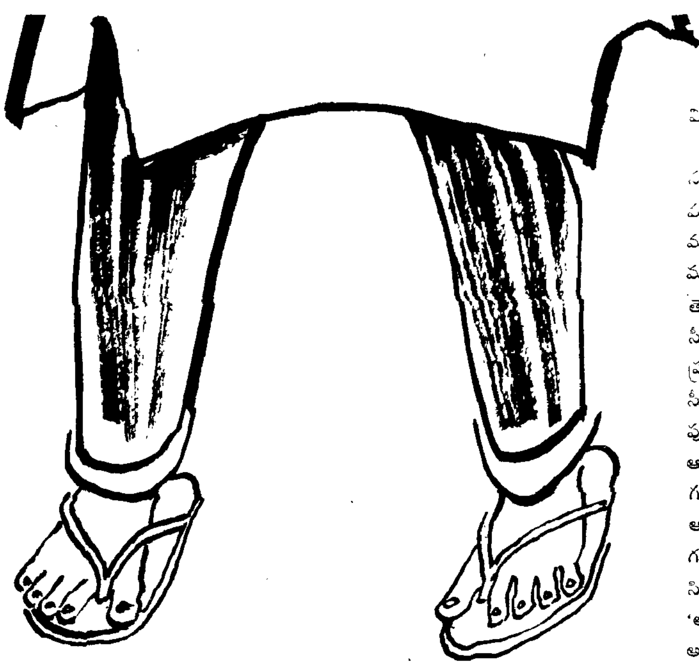

చండ ప్రచండంగా చెల రేగుతూ కసిగా నిప్పులు గ్రక్కుతూ వుంది వేసవికాలం! ఆపైన పెళ్ళిళ్ల సీజను. అందు వల్లనే కాబోలు– టుక్కు టుక్కు మంటూ సాగు తున్న ఆ పాసింజరు రయిలు కూడా కిటకిట లాడుతూ వుంది. అసలే నత్త నడక. ఆ పయిన సిగ్నల్సు ఇవ్వక మాటి మాటికీ ఆగిపోవ టాలు. నానా అవస్త గానూ వుంది ప్రయాణం.

వినుకొండలో అతను ఎక్కాడు. లాల్చీ. పైజామా. కళ్ళకి నల్ల అద్దాలు. చిరునవ్వులు చిందించే మొహం. అతని భుజాన ...ంచి వేళ్ళాడుతూ వుంది. ఆ సంచి నిండా ఏవో పుస్తకాలు. మాగజీన్సు. అతను కూర్చోవటాన్కి ఎక్కడయినా చోటు దొరుకుతుందేమోనని నాల్గు వయిపులా కలియ జూస్తున్నాడు.

'ఇట్లా వచ్చి కూర్చోండి'– నా ప్రక్కన చోటు చేసి ఆహ్వానించాను అతన్ని.

చిరునవ్వులు వెదజల్లుతూ వచ్చి కూర్చుని 'థాంక్సు' అన్నాడు. గిరిజాల జుట్టు సవరించుకున్నాడు.

'అయ్యా! ఈ మానవ ప్రకృతి చిత్రాతి విచిత్రం. వక్కొక్కరిని చూస్తే వుత్త పుణ్యానికే మొత్త బుద్ధవుతుంది. మరి ఇంకొకరిని చూస్తే ప్రేమతో భుజాల మీదికి ఎక్కించుకో బుద్ధవుతుంది. ఇప్పుడు నా మీద ఇట్లాగ మీరు ప్రకటించిన సుహృద్భావాన్నిబట్టి నేను 'చదువుతాను.' అన్నాను. అతను విజయసూచకంగా హసించాడు.

'అయితే మీకు తప్పకుండా సత్యప్రకాష్ అన్న పేరు బాగా పరిచయ మయివుండాలే! నవ్లెన్సు. హారర్. మర్డర్సు. ఫైట్సు. రేప్సు– మొదలయిన మసాలాలు బాగా దట్టించి. ఈ నాటి తెలుగు పాఠక ప్రపంచాన్ని అనేక నవలా సీరియల్స్‌తో వుర్రూత లూగిస్తున్న ప్రఖ్యాత రచయిత సత్యప్రకాష్! అతని సీరియల్స్ ప్రముఖ పత్రిక లన్నిటిలో నూ పుంఖాను పుంఖంగా వస్తూ వున్నాయ్. ఆ సత్యప్రకాష్‌నే, నేను.' అన్నాడు గర్వంగా. నేను నవ్వాను. అతని వయిపు ఆదర పూర్వకంగా చూసాను. అది గమనించాడు. అతను జేబులోంచి సిగరెట్టు పెట్టె తీసి నాకు ఒక సిగరెట్ 'ఆఫర్' చేయబోయాడు. థాంక్యూ. అలవాటులేదు అన్నాను. అతను సిగరెట్ వెలిగించి గుప్పు గుప్పున పొగవదిలాడు. తృప్తిగా చూసాడు.

'ఈనాడు తెలుగులో ప్రఖ్యాతి పొంది, బాగా డిమాండ్ వున్న అతి కొద్ది మంది రచయితల్లో సత్యప్రకాష్ వకడు! సత్యప్రకాష్ గురించి, పుస్తకాలు చదివే అలవాటున్న మీకు తెలియదంటే. అది మీరు చాలా విచారించాల్సిన విషయం' అన్నాడు ఖండితంగా.

నేను తెల్ల మొహం వేసాను. మొహం మీద గుద్దినట్టు మాట్లాడుతున్నాడు.

'అల్లా తెల్ల మొహం వేయకండి! వక్క నవల రాస్తే సత్యప్రకాష్‌కి వచ్చే ఆదాయం ఎంతో మీకు తెలుసా' అన్నాడు సూటిగా నా కళ్లల్లోకి చూస్తూ.

'తెలీదు' అన్నాను నా అజ్ఞానాన్ని వప్పుకుంటూ.

'అసలు ఆ సంగతి తెలిస్తే మీరు

తప్పేదిలేదు. బల్లమీద చెల్లా చెదురుగా పడివున్న ఆ పుస్తకాల మీద పడింది నా దృష్టి.

'ఏమిటి అల్లా చూస్తున్నారూ?' అన్నాడు నా చూపుని గమనించి సత్యప్రకాష్.

'ఏంలేదు' అన్నాను, నవ్వి.

'మీరు ఎందుకు నవ్వుతున్నారో నాకు తెల్సు' అన్నాడు.

'ఈ పుస్తకాలన్నీ ఒక తరం ముందు వచ్చి పేరు పొందినవి. అన్నాడు. మళ్ళీ తనే.

'అయితే- ఈనాడు వీటి మొహం చూసేది ఎవరూ? వీటి నిండా ఏముంది? సైకాలజీ. సెంటిమెంట్సూ, త్యాగాలూ. కన్నీళ్ళూ- బోలెడంత బరువు! ఎవరిక్కావాలండీ అసలు ఈ బరువులు? ఈనాటి పాఠకులకి ఇవి రుచించటంలేదు. అందుకే ఆ రచయితలు తెర వెనక్కి వెళ్ళిపోతున్నారు. మీరనగవచ్చును సాహిత్యానికి ఒక పరమార్థం వుండాలి గదా- అని. పాఠకుడ్ని రంజింప జెయ్యటమే ఆ పరమార్థం! పేరుకి పేర్లూ, డబ్బుకి డబ్బూ రచయిత అనే వాడికి అంతకంటె ఇంకేం కావాలి?!' అన్నాడు నిర్ధారణగా.

నేను నవ్వాను. మళ్ళీ.

'నాకు అర్థమయ్యింది లెండి మీ నవ్వు! మరి ప్రఖ్యాతి పొందిన సత్యప్రకాష్ వంటి రచయితలు, ఈ నాటికి కూడా ఈ పుస్తకాల్ని ఖజాన మోసుకుని తిరుగుతూ, చదువుతూ వున్నారు గదా!- అనిగదా మీ నవ్వుకి అర్థం! అందుకు సమాధానం వుంది నా దగ్గర. రచనకి టెక్నిక్ అని వొకటి వుంటుంది లెండి. ఆ టెక్నిక్‌లు ఈ పుస్తకాల్లో ఎన్నో వున్నాయి. వాటి కోసమే నాలాంటి వాళ్ళు వీటిని మరీ మరీ చదవటం. అంతేగాని వీటిల్లో వున్న 'బరువు' ని భుజాలకి ఎత్తుకుందామని కాదు' విజయ చిహ్నంగా నవ్వాడు సత్యప్రకాష్. నిర్లక్ష్యంగా తల ఎగురవేసాడు.

నేను మౌనాన్ని ఆశ్రయించాను.

సగ్నల్ ఇచ్చినట్టున్నారు. ట్రయిను మళ్ళీ కదిలింది, వెర్రిపాతులాగా, నిదానంగా.

'గతం వర్తమానానికి పునాది. వర్తమానం భవిష్యత్తుకి ఫవుండేషన్. అందువలన ఈనాటి ప్రఖ్యాత రచయితలు గతంలో వచ్చిన పుస్తకాలలోనించి, అవసరమయిన అంశాల్ని ఎన్నుకుని స్వీకరించటంలో అనవుచిత్యం లేదు. అలా అని ఆ పాత చింతకాయ పచ్చడే- మహాగొప్పదని అంగీకరించినట్లు కాదు' అన్నాడు.

-'పైగా ఈ పాత రచయితలకి బోల్డు గర్వం! ఐ హేట్‌దెమ్' అని ప్రకటించాడు.

'-ఫరెగ్జాంపుల్. ఈ పుస్తకం చూడండి. దీని రచయిత ఆ రోజుల్లో ఎంతో కొంత పేరు ప్రఖ్యాతలు గడించాడు-' అని ఒక పుస్తకం చేతుల్లోకి తీసుకుని నాకు చూపించాడు. దాదాపు శిథిలావస్థలో వుంది ఆ పుస్తకం.

ఆ పుస్తకం చూసి నా కళ్ళు మెరిసాయి! నాలో వుత్సుకత తొంగి చూసింది. 'ఇది పచ్చి నిజం! గ్లామర్ అన్నది శాశ్వతం కాదు. ఏ రంగంలో నయినా గ్లామర్ కేవలం తాత్కాలికమే.

ఆ గ్రహింపు లేనప్పుడే కళ్ళు నెత్తిమీదికి వచ్చేది! నేను కేవలం పాఠకుడిగా వున్న ఆ రోజుల్లో నేను ఈ పుస్తకాన్ని, ఈ రచయితనీ ఎంతో అభిమానించి

అజ్ఞాత రచయిత

ఆరాధించాను. ఈ రచయితకి ఎన్నో వుత్తరాలు రాసాను. కాని- పొంగే పాలమీద నీళ్ళు చల్లినట్టు, క్రూరంగా ప్రవర్తించి, ఈ రచయిత నాలో ఎంతో నిరుత్సాహాన్నీ మరెంతో వేదననీ మిగిల్చాడు. నేను ఎంతో ఆరాధించిన అభిమాన రచయితే, ఆ రోజుల్లో అట్లా ప్రవర్తించి నాకు ద్రోహం చేసాడు'- అన్నాడు సత్యప్రకాష్ విచారంగా. అతని కళ్ళు ఎర్రగా అయినయ్. అతని నిట్టూర్పులు వాడిగా వేడిగా వున్నాయ్. అతని మాటలు పరుషంగా వున్నాయ్.

'చూడండి! ఎంత గొప్ప వ్యక్తి అయినాసరే- పెద్దవాళ్ళమన్న గర్వం తగదు. చిన్నవాళ్ళు అని చిన్న చూపు చూడటం క్షంతవ్యంగాదు. ఉదాహరణకి నన్ను చూడండి. పెద్దవాడి నయ్యానని నాకు గర్వంలేదు. అభిమానుల్ని ఆప్యాయంగా పలకరిస్తాను. నా సహాయం కోరివచ్చిన వర్ధమాన రచయితల్ని ఎన్నో విధాలుగా ప్రోత్సహిస్తాను. రచన మీద ఒక స్కూలు పెట్టి ఎందరో కుర్రవాళ్ళని రచయితలుగా తీర్చిదిద్దుతున్నాను అన్నాడు.

'ఇంతకీ' ఆ రచయిత మీకు చేసిన అన్యాయం ఏమిటి?' అని అడిగాను. నాకు అతని మాటలకి సిగ్గుగానూ, అసహ్యంగానూ వుంది. అవమానంగానూ అన్పించింది!

అతను కోపంగా చూసాడు.

'-అయ్యా నేను మీ అభిమాన పాఠకుడినే గాక వర్ధమాన విరు రచయితని కూడాను. నా రచనలు కొన్ని పంపుతున్నాను. చదివి మీ అభిప్రాయం చెప్పండి'- అని ఆ పెద్ద మనిషికి అప్పుడు నా రచనలు కొన్ని పంపాను. పది రోజుల్లో నా రచనలు తిప్పి పంపుతూ వుత్తరం రాసాడు. సత్యప్రకాష్ ఆయాసం వచ్చి ఆగాడు. రోషంగా బుసలు కొట్టాడు.

-' అతను ఏం రాసాడో తెలుసా? నీ రచనలు ఏమి బాగా లేవు. నీవు ఇంకా పుస్తకాలు చదవాలి. అవగాహన పెంపొందించుకోవాలి. టెక్నిక్కు వేజిక్కించుకోవాలి. అంత వరకూ నీవు రచనలు చెయ్యటం మానేస్తే అందరికీ మంచిది. అని రాసాడు. మొహం మీద నిర్దయగా గుద్దాడు. ఇది అన్యాయంగాదా?!

నేను తల దించుకున్నాను!

'నా రచనలు అంత ఛండాలంగా వున్నయ్యా! తను రాసినవి అంత గొప్పగా వెలిగిపోతున్నాయని అంత గర్వమా?! బుద్ధి జ్ఞానం వున్న మనిషి అసలు అంత పచ్చిగా రాస్తాడా? నాకు కోపం వచ్చి, బూతులు తిట్టూ వుత్తరం రాసాను. అంతే. అక్కడితో అతనికీ నాకూ సంబంధం కట్ అయ్యింది' అన్నాడు సత్యప్రకాష్ ఆవేశంగా.

నా మొహం ఎర్రగా అయింది! నాలో ఇంకా ఒక సందేహం మిగిలే వుంది!

'అటువంటి దుర్మార్గుడు రాసిన ఈ పుస్తకం ఇంకా నీడలాగా మీ వెంట వుండటమే ఆశ్చర్యంగా వుంది, సత్యప్రకాష్‌గారూ!' అన్నాను, సందేహ నివృత్తి కోసం ఎదురు చూస్తూ.

సత్యప్రకాష్ కసిగా నవ్వాడు.

'గురువుగారూ! ఒక రహస్యం చెప్తాను. ఎవరితో అనకండీ. అతను ఒక దుర్మార్గుడనటంలో సందేహంలేదు. కానీ, సారూ ఆ దుర్మార్గుడు రాసిన ఈ పుస్తకం పూర్తి చూసారా?! ఇది చాలా గొప్ప పుస్తకం అన్న మాట వాస్తవం అండి! చిరకాలాలపాటు నిలిచే పుస్తకం ఇది. దీన్ని అందుకే వదిలి పెట్టలేకుండా వున్నాను. మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుకుని- దీన్నించి ఏదో ఏదో నేర్చుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నాను. ఇది కేవలం నా స్వార్థం. అంతేగానీ- అతని మీద అభిమానం మాత్రం కాదు' అన్నాడు, ఆరాధనగా. ఆ మాటల్లో స్పర్థా వుంది!

నా గుండెలు వుద్వేగంతో వుప్పొంగాయ్!

ట్రయిను స్టేషన్లో ఆగుతూ వుంది. నేను. దిగాల్సింది ఆ స్టేషనే!

'థాంక్సు సత్యప్రకాష్‌గారూ!వస్తాను. తెలిసో తెలియకో మీకు నావలన ఏమైనా కష్టం కలిగితే క్షమించండి. వున్న మాట వున్నట్లుగా నిర్మొహమాటంగా చెప్పటం నాకు నిజంగా మొదట్నుండీ వున్న ఒక దురలవాటు-' అంటూ లేచాను. అతను తెల్లబోయాడు!

'అయ్యో! ఇంత సేపూ నేనే బడబడా వాగాను. నాకు మీ పరిచయం లేదు. ఎంతో ఓపిగ్గా ఇంత సేపూ నా మాటల్ని భరించారు. థాంక్సు ఇంతకీ మీ పరిచయం...!' సత్యప్రకాష్ అంటున్నాడు- నా వెనకాల్నే 'ఇంత త్వరగా మీరు దిగిపోతారనుకోలేదు'

'బాబూ నేనెవరో చెప్పి మరొక్కసారి మీ మనస్సుకు కష్టం కలిగించటం నాకు ఇష్టం లేదండి. దుర్మార్గుడయిన ఒక అజ్ఞాత రచయితగానే నన్ను వుండిపోనీండి'- అని ట్రయిను దిగి వెనక్కి చూడకుండా అడుగులు వేసాను. ●